

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ АГРОСФЕРИ ЗА ЯКІСНИМИ ПОКАЗНИКАМИ

Т.В. Сокольська, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

Встановлено, що основним фактором формування взаємовідносин між учасниками агропродовольчого ринку, чинником, що активно стимулює і забезпечує ринковий попит на продукцію, є якість продукції як основна складова конкурентоспроможності.

Постановка проблеми. Одним із найважливіших завдань агросфери сьогодні є не тільки істотне збільшення обсягів

сільськогосподарської продукції для забезпечення продовольчої безпеки держави, а й значне підвищення її конкурентоспроможності за якістю шляхом більш ефективного використання економічного потенціалу агроєкосистем, генофонду сільськогосподарських рослин і тварин, матеріальних, фінансових і трудових ресурсів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій вітчизняних та зарубіжних науковців свідчить, що вивченню економічного аспекту питання підвищення конкурентоспроможності, якості продукції агросфери приділяється значна увага. Вагомий внесок у вирішення проблеми підвищення конкурентоспроможності продукції агросфери зробили у своїх роботах В. Андрійчук, П. Канінський, П. Саблук, О. Шпичак, О. Шубравська та ін.

Теоретичні та практичні аспекти забезпечення якості аграрної продукції розглянуті в наукових працях Т. Дудара, Т. Зінчук, М Ільчука, Д. Крисанова та ін. Водночас, ще недостатньо опрацьованими залишаються проблеми економічної оцінки та ефективного контролю якості продукції агросфери, нормативно-правового забезпечення її виробництва відповідно до умов СОТ.

Мета дослідження полягає у розвитку підходів щодо формування та підвищення якісної складової конкурентоспроможності продукції агросфери.

Виклад основного матеріалу. Проблема підвищення якості агропродовольчої продукції особливо гостро постає у зв'язку з приєднанням України до СОТ. У цих умовах, з одного боку, необхідно забезпечити внутрішню конкурентоспроможність вітчизняної продукції, більше половини якої виробляється у господарствах населення (що мають обмежені фінансові, матеріально-технічні, інформаційні ресурси) і через це значною мірою не відповідає вимогам СОТ за якісними характеристиками. З іншого боку, збереження і зміцнення позицій українських аграріїв на міжнародних ринках здебільшого також залежить від якості й безпечності агропродовольчої продукції, які поки що не відповідають світовим стандартам [2 с. 43].

Враховуючи теоретичні засади взаємозалежності понять якості, безпеки і конкурентоспроможності, а також особливості функціонування аграрних ринків та посилення світового попиту на якісну агропродовольчу продукцію, вважаємо, що висока конкурентоспроможність продукції агросфери за рахунок підвищення якості як основної її складової забезпечується сукупністю таких властивостей продукції, за наявності яких вона здатна бути затребуваною споживачем, задовольняти його поточні і перспективні потреби, гарантувати споживачеві безпечність та дозволяє виробникові працювати, не погіршуючи свого фінансового становища.

Якісна складова конкурентоспроможності сьогодні є основним фактором формування взаємовідносин між учасниками агропродовольчого ринку, чинником, що активно стимулює і забезпечує ринковий попит на продукцію.

Неоднозначність існуючих методів та методичних підходів до оцінки конкурентоспроможності продукції агросфери, основним чинником формування якої виступає якість [1, с. 19], обумовлює необхідність розробки нових підходів, які б сприяли більш повному аналізу конкурентоспроможності продукції та її підвищенню.

Висновки. Конкурентоспроможність продукції агросфери за якістю забезпечується такими основними чинниками, як: впровадження новітніх технологій і обладнання; інвестування в модернізацію аграрної освіти і перенавчання, особливо у сфері менеджменту якості; створення переробними підприємствами власних сировинних зон через організацію вертикально-інтегрованих корпоративних структур; формування єдиного банку даних щодо якості реалізованої сільськогосподарськими підприємствами продукції; поширення механізму лізингу, зокрема, на закупівлю племінних тварин, доїльного устаткування, танкерів для охолодження молока; організація лабораторного контролю якості продукції, який має забезпечити високий рівень достовірності результатів досліджень, що здійснюються з метою офіційного контролю і використовуються для ухвалення рішень щодо відповідності продукції вимогам продовольчого законодавства.

Список використаних джерел

1. Сокольська Т.В. Економічна оцінка якості продукції агросфери / Т.В. Сокольська // Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун-ту. – Біла Церква, 2007. – Вип. 45. – С. 42–44.
2. Д. Мюррей Перспективы качества / Д. Мюррей // Европейское качество. – 2005. – № 2. – С. 18–21.